

COV Excelsior ging een lange weg van Pasen tot Pinksteren

Voorzitter Eduard Rebel van Christelijke Oratoriumvereniging Excelsior te Huizen noemde vrijdagavond het concert van de vereniging een 'after-passie'. Voor de gelegenheid was passie-muziek van Johann Sebastian Bach gebruikt voor een concert waarin Pasen, Hemelvaart en Pinksteren op één avond samenvielen. Het COV voerde met het Dorchts Kamer Orkest en vier solisten drie werken uit onder leiding van dirigent Kees Claubitz. De avond begon met de Paasoratorium BWV 249 'Kommt eilent und lauf'. Bach was een veelschrijvende componist die niet schroomde om zijn seculiere werk te hergebruiken voor religieuze doeleinden zoals in dit oratorium. Hier wordt het verhaal verteld waarin volgelingen van Jezus zijn graf leeg vinden en geloven dat de Messias uit de dood is opgestaan. Een groot moment van opwinding. Of de bezoekers van de halfvolle kerk dat vrijdag-

---

Van Pasen tot Pinksteren door het Christelijk Oratoriumvereniging Excelsior Huizen, o.l.v. K. Glaubitz. Met werken van J.S. Bach. Bijgewoond: 23 april, Zenderkerk, Huizen. www.covexcelsior.nl

avond ook hadden, dat vroeg ik me af want het COV en het orkest scoorden niet altijd even afdoende met dit werk. Het begeleidingsorkest maakte weliswaar een goede indruk met de blazerssectie onder meer met een ongeëvenaarde fluitsolo in de sopraanaria: 'Seele, deine Spezereien', de violen echter klonken onnauwkeurig. Het COV zingt altijd enthousiast, duidelijk, maar in het laatste koorwerk van dit paasoratorium ging het toch echt mis: het was onverststaanbaar en werd overvleugeld door het luide spel van het orkest. Dit werk was te hoog gegrepen. Later trad in de koralen van de Hemelvaartcantate BWV 11 en de Pinkstercantate BWV 68 gelukkig verbe-

tering op. Twee solisten waren bekend van een vorig concert: de mannelijke alt Rob Meijers en de tenor Jean-Léon Klostermann. Meijers verrukte ons wederom met zijn hoge heldere altgeluid en Klostermann met zijn stevige uitspraak, al horen zijn volume en accenten meer thuis in de opera. Sopraan Marrijke Nieuwenweg klonk prima in samenzang met de alt. Een opvallende hoge oratoriumstem waarmee ze stijlvol aanschouwelijk zong. De bas Marcel Moester verwarmde ons met zijn vriendelijke stem; vooral in de recitatieven. Met meer concentratie van het koor en een paar zeer bezielde sopranen in de Hemelvaartcantate liet Bachs muziek goed van zich spreken. Fraai was het slotkoraal 'Wenn solle es doch geschehen'; welnu, het gebeurde, het was een lange weg dit keer, maar het COV presteerde zoals we van hen gewend zijn.

RUDOLF HUNNIK